

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

lentur. Vos inquit estis Sal terræ, lux mundi, lucerna ardens, Ciuitas supra montem posita, columnæ templi, lignum scientiæ in medio paradisi collocatum. Vos estis terræ Domini, cæli conciues cum Angelis, filij Prophetarum, Apostolorum successores. Mundate animas vestras, vt sitis digni b ferre cum Patribus vestris *vasa Domini*. Vos etiam estis quasi c *ferculum veri Salomonis*: quotidie enim in vestra ingreditur pectora; eumque hinc inde fertis in vestris manibus. Exornate igitur illud ferculum, vt deceat Dominũ, qui in eo fertur, amplitudinem & maiestatem. Facite ergo illi *ascensum purpureum*, mortificantes strenuè omnes vestras passiones, & inordinatos affectus; & patienter ferentes omnia aduersa; expolite illi *columnas argenteas*, elucentes in omnigenere virtutum, & operibus valde puris & exemplaribus; facite illi *reclinatorium aureum* per exercitia orationis & contemplationis: vt cum ipsius spiritu vester vniatur; exornate partem mediã *charitate*, implentes corda vestra affectibus amoris Dei & proximi; vt bono sitis exemplo *siliabus Ierusalem*, animabus scilicet Ecclesiæ, quæ aspiciunt & attendunt ad vitam vestram: cuius exemplum ipsa accipiant. Sic enim dignitatem vestram honorabit, & Rex cælestis libenter vos pro suo ferculo habebit.

§. I.

PRÆDICTA licet ampliùs explicare per ea, quæ dicta sunt Sacerdotibus Antiquæ legis: a *Sancti erunt Deo suo, & non polluent nomen eius: incensum enim Domini & panes Dei sui offerunt, & idè Sancti erunt.* Quod si talia dicebantur Sacerdotibus antiquæ Legis, qui ex officio modicum offerrebant incensi corporalis, & corruptibiles Propositionis panes, quos octauo quoque die recentes apponere necesse erat: quanto potiori iure idem Sacerdotibus legis Euangelicæ dicetur, quorum munus est offerre Deo totius Ecclesiæ orationes, & simul Supremi sui Sacerdotis ac Mediatoris Christi Iesu orationes; panemque viuum pretiosissimi eius corporis, immortalis gloriosi, & impatibilis. Antiquis dicebatur: *Sint Sancti: quia ego Sanctus sum, Dominus qui sanctifico eos.* quod fuit dicere: sint Sancti: quia Dominus, cui ministrant, Sanctus est: & ministros vult habere Sanctos: idè enim eos elegit, vt Sancti essent, eumque obsequio consecrati. Quid igitur dicet nostris Sacerdotibus, quos Sanctus Sanctorum elegit, & Spiritus Sancti oleo vnxit, vt Sanctum Sacrificium in Spiritu puritatis & Sanctitatis ipsi offerret? Euangelici Sacerdotes propriissimè sunt domus Dei, viuumque templum, in quo ipse habitat. b *Domum autem Dei*, dicit Dauid, *debet sanctificando.* Quamuis enim laici, dum communicant, domus & templum sint Christi: non tamen ita ex instituto, atque sunt Sacerdotes, in quibus quotidie hospitatur. Quemadmodum enim Reges domum suam Regiam & aulam, in qua semper habitant, splendidissimè exorna-

“
“
“
b *Isaia. 52.*
11.
c *Cant. 3, 9.*
3.

Tomo. 1.
Tract. 4. 5.

a *Leui. 21 6*
4
Trident.
Sess. 14.
decret. de
Refer. in
Proemio.

supra vers. 8

b *Psal. 92 5*

5

tam habent; quando autem aliò proficiuntur, præmittunt ornatum ali-
 quem ad hospiciam, per quod sunt transitori; non tamen adeò splendi-
 dum, atque in sua aula habent: ita Christus Dominus noster cupit, Sacer-
 dotes, in quibus quotidie habitat, esse sibi domum & aulam Regiam, splen-
 didè exornatam cum omni genere virtutum, & quidem in excellenti gra-
 du. Et quamvis non præmittat exornare Sæculares, frequenter ipsum
 excipientes; si tamen quid eorum Status postulet, inspiciatur: non ita
 præclare atque Sacerdotes exornantur, quos iubet esse sanctos, idque bis
 repetit: ut intelligant, debere esse præclaros & eminentes in gradibus
 Sanctitatis, quæ complectitur puritatem à culpis, & exercitia virtutum;
 c. 1. Cor. 7. 14. *Sanctos item, ut Apostolus de virginibus dixit, corpore & spiritu, ex-*
 ornatos corporalibus virtutibus, quæ hominem externum compo-
 nunt: quales sunt temperantia, modestia, castitas, & similes; & spi-
 ritualibus, quæ interiorem hominem exornant: quales sunt, Caritas,
 Oratio, contemplatio, & aliæ similes. Debent etiam esse, ut ait Sanct.
 6 *Gregorius, sicut arca Testamenti, d super quam erat Propitiatorium au-*
 d Exod. 25. *reum; eratque ex lignis Setim incorruptibilibus, & inaurata auro mundis-*
 10. 17. *simo intus & foris. e In qua continebatur urna aurea habens manna; & vir-*
 e Heb. 9. 4. *ga Aaron, quæ fronderat; & tabula Testamenti: ita Sacerdos, in quo verum*
 habitat Propitiatorium, qui est Christus Dominus, per quem omnes con-
 sequimur remissionem peccatorum, habere debet vitam incorruptam,
 interiùs & exteriùs exornatam virtutibus valdè heroicis, plus quam au-
 rum splendidibus coram Deo & hominibus, cum magna ad ipsum red-
 emptorem similitudine, quamvis cum hoc discrimine: quod quemad-
 modum Propitiatorium erat totum aureum; arca verò ex lignis inauratis,
 siue laminis aureis cooperta: ita Christus Dominus noster totus erat au-
 reus, tanquam naturalis Dei filius; eiusque sanctitas infinitæ excellentiæ
 absque vlllo limite: eius tamen minister tantum est Sanctus propter par-
 ticipationem charitatis; quam ab eo accipit, ad similitudinem sanctitatis
 eius: intra se autem habere debet virgam Aaron, potestatem scilicet or-
 dinis & iurisdictionis ad consecranda & offerenda sua sacrificia, & absol-
 uendum à peccatis: item duas tabulas legis, intellectui tuo impressas, ob-
 scientiam & doctrinam omnium eorum, quæ Deus iubet; & firmum
 quoddam in voluntate propositum, omnia opera exequendi. Ex quo pro-
 ueniet, ut urnam etiam habeat manna, fiatque particeps ineffabilium de-
 liciarum, quas Deus suis amicis communicat: quia quotidie sumit manna
 Sanctissimi Sacramenti, quod est fons illarum. Sed quoniam sanctitas,
 ait S. Chrylostomus, summam complectitur puritatem à culpis, & orna-
 mentum à virtutibus præcellentibus erga Deum, seipsum & proximos
 suos: in his omnibus eminere debent Euangelici Sacerdotes: ut Sacrifi-
 cium

c. 1. Cor. 7.
14.

6
d Exod. 25.
10. 17.

e Heb. 9. 4.

7
Homil. 7. in
Epist. ad
Hebr.

ciam, quod offerunt Deo, qua parte ab ipsis procedit, fit ei valde acceptam. Iuxta illud Malachiae Prophetae: *f ipse Dominus est quasi ignis conflans & purificans metalla, & quasi smegma aut herba Fullonum: & sedebit confians & mundans argentum, & purgabit filios Leui, & collabit eos quasi aurum, & quasi argentum; & erunt Domino offerentes Sacrificia in iustitia, & placebit Domino Sacrificium Iuda, & Ierusalem sicut dies saeculi, sicut anni antiqui.* Qua sententia praedixit Propheta puritatem & sanctitatem, quam Spiritus Sanctus, diuini sui amoris igne effecturus erat in omnibus fidelibus, tam laeularis status, per argentum significati; quam Sacerdotalis, significati per aurum: quos vocat filios Leui: eò quòd succedant antiquis Sacerdotibus illius tribus. Quamuis autem in omnibus desideret ipse summam mundiciem, ideoque *sedens* eos abluat, ac purificet, vt lauati lolet vestis linea & argentum igne purificari: maiori tamen cura & industria Sacerdotes purifcat, donec illos conflent, & tanquam aurum & argentum collet: vt absque vlla scoria & mixtione terrena, mundi euadant. Ita vt non remaneat in eis, aut culpa grauis, aut macula leuis, cordi consultò aut affectu inordinato adhaerens. Et tunc Sanctitatem habebunt virtutis Religionis propriam: quàm ait S. Thomas, in hac puritate consistere. Ac propterea Sanctus Graecè appellatur Agios, quod significat sine terra, purificatum scilicet & exaltatum à terra. Ex quo proueniet, vt offerant Domino adeò Sancta & pura Sacrificia, vt valde sint illi grata & accepta: qualia fuerunt Sacrificia, quae Sancti Patres in saeculis antiquis ei obtulerunt. Et hoc innuat Ecclesia in Canone Missae, cum petit, vt acceptabilis sit Deo hæc oblatio, quemadmodum fuit oblatio iusti Abel, & Sacrificium Patriarchae Abraham, ac summi Sacerdotis Melchisedech. Quod, vt Sanctus Thomas explicat, intelligitur non de ipso Sacrae Missae Sacrificio, ex parte ipsius rei oblatæ, quæ valoris est infiniti; sed ex parte ipsorum Sacerdotum, qui eam offerunt. In quibus optat Ecclesia, præluere deuotionem & puritatem Abelis, fidem & obedientiam Abrahami; & iustitiam pacemque Melchisedech: vt ex hac etiam parte habeat oblatio suum copiosum fructum.

§. II.

Ex His efficitur, plurimum referre vt Sacerdotes sint sancti, sic enim inestimabilibus honorum thesauris frui possunt, quos hoc caeleste ministerium secum adfert. Cum ijs enim præcipue loquitur insignis illa Ecclesiastica sententia: *Vade & comede in letitia panem tuum, & bibe cum gaudio vinum tuum; quia Deo placent opera tua. Omni tempore sint vestimenta tua candida, & oleum de capite tuo non deficiat.*

Quis

f Malach.
3.2.Vide Ribet.
ibidem.2.2.9.81.
art 2.3.p.9.83.ar.
4 ad 8.

S

Ecles.9.7